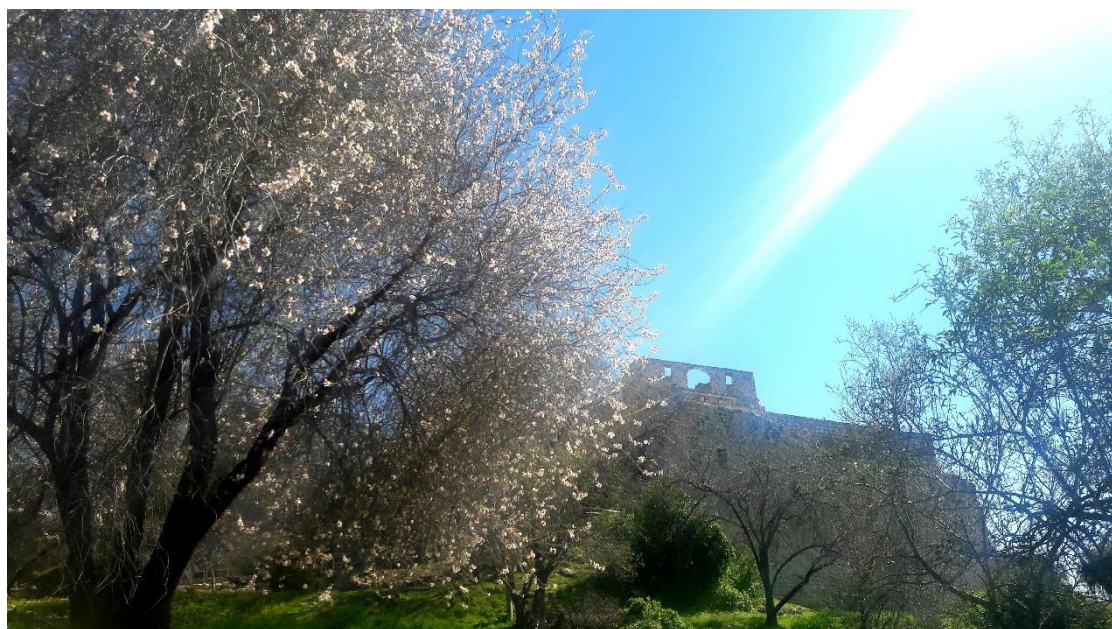

עלון יחיעם

פברואר 2022

חורף של גשמי ברכה ופריחות

בְּשֶׁעָה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרִאשׁוֹן נִמְלֹו וְהִחְזִירוֹ

עַל כָּל אֵילָנֵי גֶן עֵדֶן

וְאָמַר לוֹ: רְאֵה מַעֲשֵׂי כַּפֹּה נְאִים וּמְשׁוֹבְחִין הֵן וְכֹל מִה שֶׁבָּרָאתִי,

בְּשִׁבְלֶךָ בָּרָאתִי.

תֵּן דַּעְתְּךָ שְׁלֹא תִקְלַקֵּל וְתִחַרֵּיב אֶת עוֹלָמִי,

שְׂאֵם קִלְקֵלֶת אֵין מִי שִׁיתְקַן אַחֲרֶיךָ.

(קהלת רבה ז, כ"ח)

משולחנו של עידן רז מנהל אגודה קהילתית / ועד מקומי

ועד האגודה

נבחר ועד אגודה חדש. החברים: אור קורן, ינקי ליטני, יאנה, - ממשיכים מהוועד הקודם, דנה שלו, ניב מורן, תומר ברמן-הספל - חברים חדשים, עליזה לסלו, מטעם ועד ההנהלה של הקיבוץ. תודות רבות לחברים המסיימים את פעילותם בוועד היוצא. ועד האגודה מלווה את הפעילות הקהילתית, מלווה את הכנת התקציב ושומר על קיום החלטות קודמות. חברי הוועד מתבקשים להיות מעורבים בפעילות התרבותית והמוניציפלית, ואמורים להוות עזר למנהל האגודה ולמנהלי הענפים והפעילויות. אני מקווה שהוועד החדש יחיה את פעילות הוועדות שנשחקו וכן יהיה שותף בפעילות להקמת ועדות חדשות. אני רואה כמשימה עליונה של הוועד בשנה הקרובה, את הגברת והעצמת הפעילות החברתית - קהילתית. לעשות חיבורים חדשים ולהרחיב מעגלי שיתוף פעולה. לממש את החזון של ישוב שהחזון שלו, מבוסס על תושביו. אם כל אחד יעשה קצת, כולנו נרוויח הרבה.

תקציב אגודה

התפקיד המרכזי של ועד האגודה הוא להכין את תוכנית העבודה והתקציב ולהביא אותו להצבעה. בסך הכל מרחב הפעילות התקציבית הוא די קבוע ואחיד, אולם תמיד יש מקום להרחבה. התוכנית תגובש על ידי הוועד ותובא לאסיפה ולהצבעה.

קורונה

אנחנו חווים את הגל הנוכחי עם חולים רבים, מה שגרם פה ושם לקושי בקיום הפעילויות השוטפות, כמו מינהלה, חוסרים בחינוך וכו'. עד היום הצלחנו למרות הקשיים לשמור על הפעילות המתמשכת. הבידודים בעקבות המחלות והחשיפה למאומתים, הקשו מאד בעיקר על ההורים ועל הילדים. מצפים מאד לדעיכת הגל וחזרה לשגרה.

שאטו יחיעם

אנו מבקשים לברך את קים גרוסמן ורון טבצניק (מקיבוץ שמרת), על פתיחת "שאטו יחיעם", שנפתח במהלך חודש ינואר לקהל הרחב, ממוקם על יד בירה מלכה במקום יקב אבאיה.

"הקונספט", מוסר קים, "הינו חנות בוטיק על טהרת היין הגבינות. במקום ניתן ליהנות מקפה משובח, פלטות גבינות ומזטים, יינות מהארץ ומהעולם, דליקטסים שנאספו בקפידה וכמובן מהנוף הכי יפה בארץ. תודות להנהלת הקיבוץ", מדגיש קים "ולצוות החצר החרוץ. כולם מוזמנים".

(המשך בעמ' 4)

בית ספר אופק

בית ספר אופק עומד לקראת מתיחת פנים משמעותית מאד, הכוללת בינוי נרחב, בהובלת אגף ההנדסה של המועצה. בתוכנית שיפוץ כיתות קיימות הוספת כיתות ומעבדות, טיפול בסובת האוטובוסים ועוד. התוכנית להקמת בית ספר תיכון נוסף בתחומי המועצה, ירדה מהפרק על ידי משרד החינוך, מה שהופך את בית ספר אופק לבית הספר הגדול והמרכזי של המועצה ומחייב את הגדלתו והתאמתו לצרכים. המהלך מלווה בצורה צמודה על ידי העמותה שמנהלת את אופק, אשר עומדת על שמירת הערכים והאג'נדה של הקהילות וההורים.

תודות והוקרה

שתי מדריכות ותיקות בחינוך הבלתי פורמאלי, גאיה ושקד, הודיעו על סיום פעילותן, לצורך יציאה לטיול הגדול. שקד, מדריכת מרכזון שקד וגאיה, מדריכת הנעורים. אנחנו מוקירים ואסירי תודה על תקופה ארוכה של השקעה ונתינה והרמת הרמה המקצועית והחברתית של טיפול והדרכה של הילדים והנוער.

המחצבה הישנה

במסגרת מערך הגנה על נהריה מפני שיטפונות ובליתם לפני ההגעה לעיר, תוכננו שלושה שכרים. השכר הראשון נבנה ומופעל במחצבה הישנה. מערבית לגשר שעובר מעל הגעתון במתחם המחצבה הישנה, נבנה שכר שתפקידו להטות את היובל המרכזי של נחל הגעתון. בהינתן התראה לימים גשומים במיוחד, נסגר השכר ומטה את המים אל תוך המחצבה הישנה. הפרוייקט הוא שיתוף פעולה בין רט"ג לבין רשות הניקוז. בסיום הפרוייקט מתוכנן המתחם להפוך לאגם ניקוז שלגבי שימושיו העתידיים עדיין לא התקבלו הנחיות סופיות.

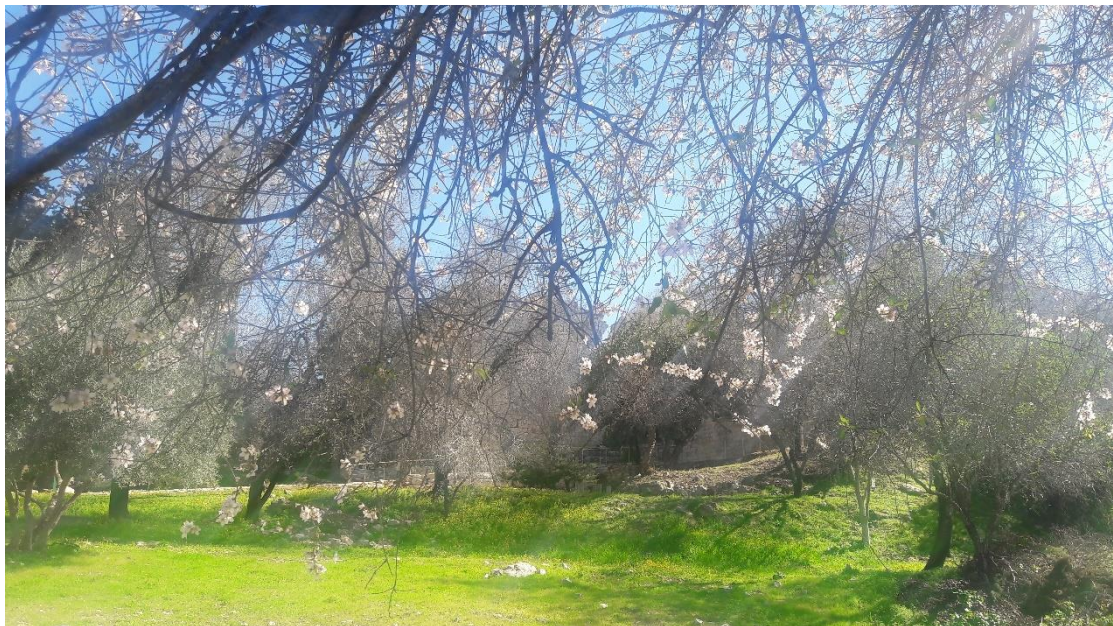
שכר דומה אמור לקום בחיבור שבין נחל הגעתון לנחל אושרת, בסמוך לאתר שיירת יחיעם וגשר נוסף, בשדות של קיבוץ עברון, בנתיב הנחל שבין נתיב השיירה לבן עמי.

תאורת רחוב

בשל הגשמים המרובים והרוחות העזות שפקדו אותנו במהלך החורף ברוך הגשם הזה, יש מספר תקלות במערכת תאורת הרחובות. אנשי החשמל עושים כל מאמץ לאתר ולטפל בזמן הקצר ביותר בכל התקלות ולהאיר את הדרכים.

פריחה

אמנם קצת באיחור, אבל במלוא יפעתה, החלה פריחת השקדיות והכלניות על הדשאים. שווה לטייל ברחבי הקיבוץ ולשטוף את העיניים.

משולחנם של אתי קלדס - מנהלת קהילה ירון פוקס – יו"ר ומנהל קיבוץ

חקלאות

בנות

התוצאות התפעוליות של הענף מצויינות. כמות עודפי הפרי בשוק, גורמת לצערנו לתוצאות הכספיות שמהן חששנו, שהן נמוכות ביחס לכמות היבול ואכותו.

אבוקדו

עונה מצוינת. תוצאות כלכליות סבירות פלוס. גם בשוק המקומי נדרשות כמויות גדולות של פרי וגם תוצאות הייצוא מצוינות. עד סוף השנה אנחנו צפויים להגיע לסדר גודל של 1,300 טון.

לול

יש כרגע מחסור בעופות עקב מחלת שפעת העופות שפגעה בלולים רבים. המצב הכספי קצת השתפר, על הפרק עומדות הרבה שאלות לגבי המשך ההתנהלות של מילואות.

חממות הידרופוניות

התוצאות אינן עומדות בציפיות וכרגע, ביחד עם חקלאות קיבוץ חניתה נבדקת האפשרות להכנסת מוצרים נוספים. מתקיים דיון כולל, במשותף עם חניתה לגבי אופן עתידו של הענף.

שלחין

השנה נסתפק בגידול חיטה בלבד, לאחר שכל הנסיונות לגדל פירות, אבטיחים וכדומה וירקות, כמו שום בצל ועוד, לא הביאו לתוצאות הרצויות.

חקלאות – נדלן

על הפרק עומדת החלפת שטחים בסדר גודל של כ – 300 דונם עם סער, בין שטחים חקלאיים לשטחים באזור התעשייה.

עדיין רלוונטי הנושא של כביש 6, שלטובתנו נצטרך להעביר כ 20-30 דונם, בצמוד לכביש כברי-שלומי. כרגע מתקיים מו"מ לגבי גובה הפיצוי.

כמו כן נדרשים כשבעה דונם על הגבול שבין השדות של יחיעם סער כברי, לטובת רשות הניקוז.

השכרות עסקיות

עובדים כל הזמן על הגברת ומציאת אפשרויות נוספות של השכרות עסקיות.

טבע

על הפרק עומדים מספר מועמדים שמעוניינים להיכנס לטבע ולהפעיל את המקום, על חשבונם, או בשותפות ומעורבות מיזערית של הקיבוץ, בתמורה להשכרה + חלק מהרווחים.

הכיוון הוא נדלן מניב, שדורש מינימום השקעות ותשלומים מצד הקיבוץ.

הכנת תקציב

אנו עוסקים במרץ בהכנות לסיום התקציב, סימון יעדים ומקווים להביא תוכנית הצעת עבודה בקרוב.

התהליך היה ארוך ומורכב, בשיתוף כל רכזי הענפים, הפעילויות והגופים הכלכליים והקהילתיים.

נעשתה תוכנית ספציפית עם כל תחום פעילות, בישיבות משותפות עם מובילי הפעילויות, במטרה גם למקסם מקצוענות וגם לבנות דרכי פיקוח ובקרה. נעשתה תוכנית עבודה שנתית לוותיקים, ביחד עם הצוות, כולל הגדלת התקציב, שבו תוכנית חוגים, טיול והרצאות, ככל שמאפשרת לנו התגברות התחלואה. בשנה שעברה הקמנו מינהלת גינון, אשר הכינה תוכנית עבודה והשקעות לשנה הבאה. מינהלת הגינון שנפגשה באופן קבוע לאורך כל השנה, מאד הוכיחה את עצמה.

תוכנית העבודה לשנה הבאה כוללת גם הקמת מינהלת תקשורת והתקנת סיבים אופטיים בכל הקיבוץ.

הקמת מינהלת שטח, שתפקידה כולל ביקור יומי אצל ותיקים / חולים, יחידים.

תוקצב שידרוג ושיפור חדר הפיזיותרפיה, חידוש ורכישת מיכשור וציוד וכו'.

מתוכנן שיפוץ במרפאת השיניים, גם חידוש ורכישת ציוד וגם שיפוץ המקום,

הריהוט וכו'.

השכרות קהילה

בתחום הכרת מבנים השייכים לקהילה ניצבים שני יעדים. אחד להביא תוצאות מקסימליות על פי התכנון ומצד שני לשמור ככל האפשר על תחזוקה ורמת הנכסים. השנה זו השנה האחרונה של התוכנית התלת שנתית שהכנו לשיפוץ ושידרוג הנכסים, כך שנוכל למקסם את ההכנסות. היחסים עם כל הדיירים וכל השוכרים (למעט משפחה אחת), מצויינים, כולם עומדים בכל הסיכומים, התשלומים נכנסים באופן סדיר ובמועד. יחד עם עידית ועידן חברנו לצמ'ד ואנו נמצאים בעיצומה של קליטה מסיבית של זוגות שרוצים לבנות פה את ביתם ומבקשים לגור פה בשכירות כבר תוך כדי התהליך. אנחנו משתדלים לתכנן את ההשכרות כך שנוכל להעמיד לרשותם דיוור מתאים. נכון לכרגע, להוציא דירה אחת, כל הדירות, המשפחתיות והקטנות, מושכרות. בתוכנית העבודה השנתית, נכניס פגישות קבועות עם ועדת השכרות.

תשתיות שכונת הבנות

הגיעו הכספים להם חיכינו ממשדד השיכון. אנו נמצאים בשלב ב' של המכרזים. עובדים על הכנת תוכנית עבודה, שתכלול שידרוג ובניית חניות, מדרכות וכו' בשכונת הבנות משני עברי הכביש. במסגרת התהליך נעבור בית בית לדבר עם הדיירים ולוודא מה נחוץ בכל מקום ושכולם שבעי רצון.

היטל השבחה

עם בת דרישת הים בגין היטל השבחה, נתגלו מספר בעיות בשוליים. בעזרת עורכי דין ושומאים, מטפלים ומנסים לפתור הכל. ברגע שיסתיים הטיפול בכל ספיחי היטל השבחה, נציע לחברים ללכת לרשום את נכסיהם בטאבו, מתוך הנחה שגם אם לא מיד, הרי שעם הזמן הנושא יעלה וככל שנתמהמה יעלו העלויות. לטובת החברים נעשה מערך הסברה דומה לזה שעשינו בנושא היטל השבחה.

אנרגיה סולארית

נמשך הטיפול בהתקנת קולטים סולאריים על מספר גגות נוספים וכן בצימצום והוספת קולטים על הגגות שכבר בשימוש.

מעדני יחיעם

נמשכת הפעילות הרגילה, עם תוצאות מצויינות. כל השינויים הצפויים נמצאים בשלבי עבודה וטיפול.

בית משפחתי

נורית ברקוביץ, האחות שעובדת במרפאה, הצטרפה לצוות הבית המשפחתי במסגרת שני ביקורים שבועיים קבועים. המטרה היא מתן אימפקט נוסף לצרכים ולמה שעולה מן השטח וכן לשפר את זרימת המידע והקשר השטף עם המרפאה.

ארכיון

מעבר להגדרות התפקיד, התחלנו לעבוד על הכנת מחירון שירותים כלפי גורמים חיצוניים, שמבקשים את שירותי הארכיון.

נוי

כחלק ובנוסף לתוכנית העבודה לדצמבר וינואר, עסקו אנשי צוות הנוי בחודשיים האחרונים בעיקר בהכנות הגן לחורף. כמו כן החל פרויקט חידוש הטיילת, מכיכר הכניסה ועד למבצר. לקראת החורף הוטמנו פקעות, נעשה גיזום נשירים בעוטף חינוך, בבוסתנים ובסמוך לגני משחקים. בשכונת השכרות הורחקה צמחיה מאחור ובצידי המבנים. התחילו ריסוסי שולי מדשאות ושטחים פתוחים, כמו גם בחלקה האחורי של שכונת התושבה ולאורך שולי כבישים ומדרכות בחצר הקיבוץ. בוצעו גיזומי גובה בעצים שנפלו או שהיוו סכנה, בשטחים פרטיים וציבוריים. ואף החלו לבצע גיזומי ורדים והוספת קומפוסט לשיפור הפוריות וקבלת פריחה אביבית מרשימה.

חינוך משולחנה של סנדי ירום

שגרה מבורכת בגיל הרך

מידי יום יש מספר מסוים של חולים הן מקרב הילדים והן בין אנשי הצוותים. המצב גורם להיעדרויות רבות של נשות צוות מהעבודה ואני מודה מקרב הלב לכל אנשי הצוותים על ההתגייסות המתמדת לכסות על החוסרים בכוח אדם ולהבטיח המשכיות של הפעילות והעבודה השוטפת. תודה רבה, כל הכבוד ורק בריאות.

הגיל הרך

שומרים בכוח על השגרה. כל הגנים פתוחים. עוסקים בפעילויות חורף. טיולים בגשם. מעמיקים בשכלול היכולות, מתפתחים בשקט, ללא חריגות.

גן זמיר בטיול חורף

שגרה היא הדבר החשוב והבטוח ביותר עבור הילדים ואנחנו גאים שאנחנו מצליחים לשמור על השגרה. כל מה שהילד צריך, זה להגיע לגן ושתקבל אותו בחיוך דמות מוכרת.

טו' בשבט

כמו בכל השנים האחרונות, בהן בדרך כלל יורד גשם ביום זה, נוהג כל גן לציין את המועד על פי דרכו.

גן זמיר בטיול אל השקדיה שעדיין לא פרחו

(המשך בעמ' 12)

המרכזונים בהנהלת גילי גלינדס

בעקבות השלג יצאו ילדי המרכזונים לטיול חצי ספונטיני לבלות בשלג בהר מירון.

ובמסגרת השגרה אף יצאו לטיול שקדיות

Sois fort et courageux

כך אומרים "חזק ואמץ", בצרפתית

כ – 130 בוגרי תנועת השומר הצעיר בצרפת לדורותיהם, שעלו לארץ והתיישבו בקיבוצים שונים, התכנסו לפני כחודשיים, ביניהם כאלה שלא נפגשו 60 שנה, למפגש איחוד מרגש,

עם צאת ספרה של לבנה פרנק (לשעבר חברת רבדים)

על תולדות התנועה בצרפת, בין השנים 1933 – 1970

לבנה פרנק, עלתה לארץ מפריז כחברת גרעין שהתיישב בקיבוץ רבדים. 14 שנים היתה חברת הקיבוץ, עד שעזבה, כדי להגשים את רצונה ללמוד והפכה להיסטוריונית. לבנה נמנית על חניכי התנועה הבודדים שעזבו את הקיבוץ אך נשאו בארץ.

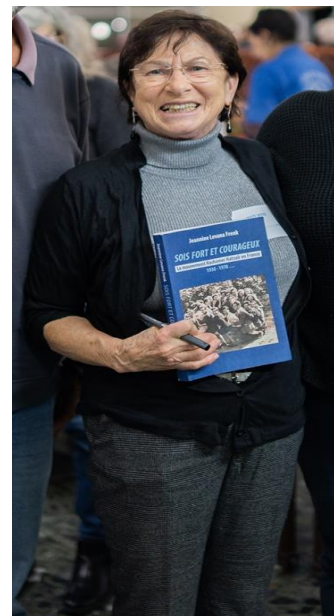
לאחרונה השלימה לבנה כתיבתו של ספר (בצרפתית), בהוצאת מורשת (גבעת חביבה), המתאר את תולדות תנועת השומר המעיר בצרפת ומתמקד בעיקר בתקופת מלחמת העולם השנייה, תרומתם של השליחים באותה תקופה להצלת יהודים ותקומתה של התנועה לאחר המלחמה.

הספר עבר בין בוגרי התנועה כאש בשדה קוצים ועורר גל של נוסטלגיה ושאלות.

יום אחד, תוך כדי שיחה על הספר, אמרו מורדו אביעזר ואורי וובר זה לזה, "בוא נארגן מפגש של כל הצרפתים בארץ לשיחה על הספר עם לבנה".

ליוזמה חברו לבנה עצמה ואביבה, בוגרת התנועה, חברת קיבוץ נחשונים וההתלהבות גאתה.

תוך זמן קצר ביותר נאספו עשרות כתובות מייל של בוגרי התנועה בכל רחבי הארץ, נקבע תאריך ומקום ומורדו החל לשלוח מידי שבוע הודעות הכוללות ספירת הימים הנותרים וחומרים נוסטלגיים ששלחו אליו חברים מכל הארץ.

לבנה פרנק עם הספר

מידי יום הודיעו על השתתפותם חברים נוספים ושלחו אל מורדו עוד ועוד חומרים, לצורך הקמת תערוכה ביום המפגש. אל המפגש, שהתקיים בחדר האוכל של קיבוץ נחשונים, הגיעו כאמור כ- 130 חברים. את יחיעם ייצגו אורי וובר, שאף הנחה את הערב, מורדו, אסטל ויהודה בן גיגי. כן הגיעו חברים לשעבר, אבנר ודניאלה, זאב ורינה, צבי סלון ואהרון גרינברג.

מפגשים מרגשים. למעלה: אסטל וזאב אקוטנס למטה: מורדו עם חברים מחורשים

במשך יותר משעה לא פסקו קריאות ההתלהבות, החיבוקים והטפיחות על השכם. אנשים מצאו את עצמם פוגשים בו זמנית את מי שהיו המדריכים שלהם ואת מי שהיו החניכים שלהם וכולם חזרו ואמרו והדגישו, כי מעבר לזיכרונות ולחוויות המשותפות שהם חולקים, ייחודה של החברות בתנועה עבור כולם, היא שזו חוויה משנת חיים.

אבנר וצבי סלון

תוך עילעול במוצגי התערוכה, צפייה במצגת שהכין מורדו מתמונות נדירות, בנות 60 - 70 שנה, שנמצאו באוסף פרטי של מישהו, ניתן היה לשמוע את הצחוק המתגלגל והמאושר של יהודה בן גיגי ושל חברים נוספים, ששמחתם על המפגשים המפתיעים הרקיעה שחקים.

אורי ובר, מנחה הערב ולבנה אחרי ששכחה קצת ההמולה וההתרגשות התיישבו כולם לשמוע מלבנה סקירה על תהליך כתיבת הספר וחשיפת המידע. מה שעלה מהדברים של לבנה וכל הדוברים הנוספים, הוא ההפתעה על כך שאף פעם לא ידעו ולא שמעו על פעילות החניכים ובעיקר השליחים במהלך המלחמה.

חברים העלו מחשבות ותובנות מימיהם בתנועה ומהשפעתה על חייהם. ריגשה את כולם אסטל, כשקמה וסיפרה שהיא ומשפחתה הרגישו כפליטים נטולי שורשים בצרפת, אליה הגיעו אחרי המלחמה, ללא שפה וללא קשרים משפחתיים, עד שהיא הגיעה לתנועה ומצאה בה בית, משפחה ושורשים. בעקבותיה הגיע לתנועה גם אחיה, יעקב זיכרו לברכה, שעלה אף הוא לארץ ונפל במלחמת ההתשה.

במפגש התארחו גם חניכי התנועה מהקן המקומי, המשותף למספר קיבוצים באזור, ששמעו, התרשמו וביקשו לברך את המשתתפים וכן בנים שבאו לייצג את הוריהם, שליחים ותיקים, מיתולוגיים, שכבר הלכו לעולמם. התרגשות רבה עורר סרטון ששלחו חניכי התנועה הצרפתית היום, לבקשתו של מורדו, בו קוראים ביחד כ – 300 חניכים, לבושי חולצה שומרית, "חזק ואמץ".

שעה ארוכה נמשכה השיחה והחברים התקשו להיפרד. התחושה שהיתה זו חוויה חד פעמית ויוצאת דופן ליוותה את חיבוקי הפרידה וההבטחות לשמור על קשר ולקוות שמפגש נוסף יתאפשר בהמשך. בוגרי התנועה הרבים שעזבו את הקיבוצים ואת הארץ וחזרו לצרפת, ליוו את ההכנות למפגש לכל אורך הדרך ויזמו אף הם מפגש משלהם עם לבנה בזום. יותר מ – 80 חברים לקחו חלק במפגש הזה, שנמשך יותר משלוש שעות.

*המעוניינים לצפות בסרט המתעד את המפגש כולו – בקישור:

<https://www.youtube.com/watch?v=69Rd7wAMZMk>

יהודית קנדל ז"ל

29-12-2021—14-12-1930

אמא נולדה בבודפשט ב -
 1930 כבת יחידה למשפחה של
 רוקחים. הייתה נערה גבוהה
 ורזה עם משקפים וצמות
 שלמדה בבית הספר היהודי.
 בגיל 12 לקחה שיעורים
 פרטיים בעברית לצד עבודה
 בשליחויות על אופניים
 במשרד להעתקות שמש.

החיים הטובים הסתיימו במרץ 1944 עם כיבוש הונגריה על ידי הגרמנים והמעבר
 ל"בתי יהודים" מסומנים במגן דוד צהוב ולגטאות.
 במהרה החלו גם המשלוחים להשמדה. בחורף נובמבר 44 יצאה אמא עם אמה לילי,
 שהייתה בת 41, סבתה אירמה בת ה-74 ודודתה אולגה, בטרנספורט של יהודי
 בודפשט. הן צעדו עם עוד 800 ילדים, זקנים וחולים, למרחק של 300 ק"מ בגשם
 ובבוץ, היו כאלה ששרדו והגיעו לגבול האוסטרי והיו כאלה שלא שרדו.
 בהגיעם לגבול אוסטריה, ובעקבות פעילותו האמיצה של הדיפלומט השוודי ראול
 וולנברג, ניתנה הוראה שכל הילדים עד גיל 16 חוזרים לבודפשט, "עד שיוכלו לחזור
 ולהתאחד עם משפחותיהם"....
 לאחר שנים של שתיקה, אמא סיפרה כיצד לא הסכימה להישאר עם הילדים כיוון
 ש"היא כבר גדולה" אך אמה לא וויתרה לה. למחרת ראתה את המסע צועד ברחוב,
 אמה נופפה לה לשלום וזו הפעם האחרונה שראתה אותה, את סבתה ואת דודה
 אולגה.

מתחילת דצמבר ועד השחרור במרץ, שהתה אמא בבודפשט אצל קרובי משפחה שהתנצרו, אז חזרה לביתה הקודם, שלאחר ההפצות איבד שתיים מקומותיו והצטרפה למגורים עם שתי בנות בוגרות במקצת ממנה. יחד אתן עברה לגור "בבית הזכוכית" שנוהל על ידי מדריכי השומר הצעיר, והצטרפה לתנועה שהיתה לה בית וגם משפחה. המדריכים היו מבוגרים ממנה בשנה-שנתיים והקימו לימים את הקיבוצים געתון, יסעור ויחיעם.

בקיץ 46 החלה במסע לפלשתינה, תחילה ברכבת לזגרוב שביוגוסלביה, שם המתינה עם פליטים נוספים וב- 8 לנובמבר עלו 3836 מעפילים ניצולי שואה, חניכי תנועות הנוער וילדים, על אוניית מסע שהוסבה להפלגה על ידי שליחי המוסד לעלייה והפלי"ם ונקראה "כנסת ישראל".

אחרי מסע קשה ותחת מעקב מטוסים בריטיים הגיעה האנייה לחיפה ב 25 בנובמבר. לאחר קרב מול הבריטים שבו נהרגו 2 מעפילים הועברו כל הפליטים למחנה מעצר בקפריסין שם שהו 10 חודשים.

בקפריסין עבר הגרעין ההונגרי, "קבוצת עליה חופשית" גיבוש והכשרה. אמא מספרת שהמדריך, מנחם באר מגעתון, עבר ערב ערב מאוהל לאוהל וניגן בכינור את מוסיקת לילה זעירה של מוצרט וריקודים סלביים של דבוז'ק.

באוקטובר 1947 עלה הגרעין לארץ ונשלח לכפר הנוער בן שמן. אמא למדה ועבדה ברפת. בזיכרונה שמור המנהל הפדגוגי יעקובסון, שספד ל- 13 חללי שיירת בן שמן שנהרגו בבית נבאללה את קינת דויד: "על במותיך חלל, איך נפלו גיבורים".

בעקבות הטבח הוציאו את "הילדים" לכפר ויתקין, שם עבדה אמא ברפת של משפחה שבנה גויס לצבא ומשם ראתה את הקרב בין לוחמי האצל לפלמ"ח על "אלטלנה". הרפתקאות נוספות חוותה בהפוגות בין הקרבות עת נסעו בטרמפים לבקר חברים מ"התנועה" בקיבוצי השוה"צ, נגבה, כפר מנחם, משמר העמק ועוד. במצוות מוסדות הקיבוץ הארצי נשלח בערב ראש השנה 1948 הגרעין ההונגרי לחזק את "להבות".

אמא עבדה בתחילה בבניין, במכונת החצץ ובמטבח ובהמשך קיבלה את תפקיד הקשרית המכובד.

אבא, שהיה מבוגר ב- 10 שנים חיזר אחריה במרץ רב ובאפריל 49 נכנסו יחד לחדר בצריף והקימו משפחה.

ב 1952, לאחר מספר חודשים של שמירת היריון, נשלחה אמא במשאית המדגה של הקיבוץ לבית החולים הסקוטי בטבריה.

ארנון נולד. החזרה לקיבוץ גם היא הייתה על משאית הדיזל של הקואופרטיב שהובילה קמח מעפולה, עצרה "לאסוף יולדת" ורק לאחר שפרקה את המשלוח במאפיה בעמיר, הגיעו הנוסעים, שחורים מפיח לקיבוץ.

אמא עבדה בגן ילדים, אחר כך במזכירות ובתחילת שנת 61 התבקשה להיות מטפלת של חברת הנוער "ליבנה". בהמשך השלימה לימודי הוראה בירושלים וחזרה לעבוד בחברות הנוער שנקלטו בקיבוץ.

בשבילה היתה זו הגשמת הרעיון הציוני והקיבוצי. בתחילה הטיפול בבני ובנות עלית הנוער, ולאחר שאבא נפטר מצאה את שליחותה בליווי עולים חדשים, בעיקר מארצות ברה"מ לשעבר ובלימוד עברית באולפן שנפתח בקיבוץ, זאת לצד חיים משותפים עם חנניה ארנון ז"ל, חבר יחיעם.

אמא התמסרה לתפקידיה, לחניכיה ולמשפחתה בכל ליבה וראתה בכך תשובה לנאצים שביקשו להרוג אותה: "את המשפחה שלי הם חיסלו, אבל הגעתי הנה, יש לי משפחה, יש לי בית, יש לי קיבוץ ויש לי מדינה – זה הניצחון שלי."

ערכי התנועה והחיים כפי שזכרה מבית השומר הצעיר בבודפשט, בקפריסין ובבן שמן, עיצבו את דרכה, ריכוז ועדת התרבות, טיולי "ידיעת הארץ" והנסיעות המשותפות עם אבא בעבודתו בטלוויזיה, הטיולים לחו"ל והזוגיות עם חנניה, הכלות, הנכדים והנינים החזירו לה את החיים שנעצרו בגיל 14.

נאהב אותך אמא ונזכור לעד.

יורי

**ארנון, איריס ויורי
 בני הזוג, ילדים, נכדים
 וכל בני המשפחה המורחבת
 בית יחיעם משתתף בצערכם
 ומחבק אותכם**

רחל קרני זיכרה לברכה

רחל קרני הלכה לעולמה ביום ראשון, 30 בינואר 2022 והיא בת 80. וכך כותבת זיו, בתה הצעירה של רחל, בספר שורשים שעורכים בני המשפחה:

הוריה של רחל נפגשו בשנת 1935, במשחקי המכבייה השנייה. אמה אהובה לוינגר, שהייתה שחינית בנבחרת צ'כוסלובקיה, פגשה בישראל את אביה, שמואל רייכנברג, שהיה אלוף אירופה באמנויות לחימה. הם נישאו בארץ וחיו בתל אביב. בשנת 1938 חזרו השניים לביקור משפחתי בהונגריה. בודפשט הייתה יפה כל כך והם, באופטימיות הונגרית טיפוסית, מיאנו לראות את הסכנה שהחלה להתקרב עם החלת חוק היהודים הראשון והולידו שם את בנם פטר-אריה ובתם רוזה-רחל.

(המשך בעמ' 22)

רחל נולדה בשנת 1942 והייתה תינוקת בת מספר שבועות בלבד כשנתפס אביה ונשלח למחנה כפייה. הוא ברח משם ושוב נתפס, עד שנרצח בידי הנאצים.

ב - 1944 נכנסו הנאצים להונגריה. רחל הפעוטה הוסתרה בביתם של מציליה וחייתה עימם עד תום המלחמה. כשהייתה בת שלוש, שבה אמה לאסוף אותה ואת אחיה. המשפחה עזבה את בודפשט אל הכפר לכמה שנים, האם נישאה בשנית, ילדה את מרים, אחותה הצעירה של רחל ואז חזר המשפחה כולה לבודפשט.

כשפרצה מהפכת אוקטובר ב - 1956 ושוב השתוללו שונאי היהודים ברחובות, רחל בת ה- 14 ואחיה פטר, ברחו מבודפשט לוויה דרך מסילות הברזל. הם נתפסו בידי משמר הגבול האוסטרי והוחזקו במחנה פליטים, ממנו נמלטו כעבור מספר חודשים והצטרפו לקבוצה של עליית הנוער, עימה הפליגו לישראל.

בשנת 1957 עלו בעקבותיהם ההורים והאחות והגיעו למעברת חדרה. כעבור זמן מה הופסקו לימודיה של רחל בפנימית בן שמן מאחר שנאלצה לסייע בפרנסת המשפחה ויצאה לעבודה בכרמי זיכרון יעקב.

על אחיה, שחזר לבודפשט אחרי השירות הצבאי, ירד מסך הברזל ורחל פגשה אותו שוב רק שנים רבות אחר כך. רחל למדה להיות אחות ועבדה בבית החולים שער מנשה, שם פגשה את בעלה הראשון, אביהם של בצלאל וירדן. אחרי מספר שנים, היא נפרדה ממנו והגיעה עם שני ילדיה לקיבוץ יחיעם. כאן ביחיעם, היא נדבקה בחיידק הסוציאליסטי, פגשה את דגי, בן גרעין עמלים ועימו, יחד עם בנו רמי, הקימו השניים פרק ב' ונולדה זיו. בתחילה שובצה רחל לעבודה במטבח ובקומונה, אך מצבה הבריאותי לא תאם לעבודה הפיזית. היא החלה ללמוד בקורסי הערב שניתנו ביד נתן. במשך השנים למדה הנהלת חשבונות סוג 1 ואז 2 ו-3 ועבדה בהנהלת החשבונות במפעל ובקיבוץ.

בשנת 1987, בגיל 45 כבר הייתה רחל אלמנה צעירה. ילדיה כבר התגייסו לצבא או סיימו אותו ורחל רצתה לשנות אווירה. היא עברה להתגורר בתל אביב ועבדה בקיבוץ הארצי בתור חשבת שכר. בסופי השבוע הייתה חוזרת לקיבוץ, נהנית קצת מהשקט ומסיירת בשדות ובמטעים כמתנדבת במשמר הגבול. במהלך הזמן השלימה את לימודיה והפכה למבקרת פנים ומגשרת ביום, ולמטפלת ברפואה סינית בערב.

ו...כן, בהחלט היה לה זמן לטרוף את החיים בתל אביב, עד שחזרה לקיבוץ לעת פרישה. גם אחר כך, עשתה כרצונה. היא נהנתה לישון מאוחר ולקום מאוחר, לשמוע

מוזיקה, לראות סרטים, לטייל, להיות עם הילדים, הנכדים והכלבים, לבלות עם חברים וחברות, ליצור אמנות, להיות בגינה ולהשקיף על יופיו של העולם. אם תשאלו אותנו, אומרים הילדים, מהם הדברים שהכי אפיינו אותה, נאמר שרחל הייתה אישה ישרה, דעתנית, אמיצה, סקרנית ואופטימית, ציונית מאוד ומלאה באהבת ארץ ישראל, מדינת ישראל וגאה מאוד להיות חברת הקיבוץ. אכן, כזו היתה רחל.

**אדמת הקיבוץ, בו היית גאה להיות חברה,
לוקחת אותך אליה רחל ועוטפת אותך באהבה.
נוחי בשלום על משכבך**

**בצלאל, ירדן וזיו,
בני ובנות הזוג והילדים,
נכדיה של רחל
וכל המשפחה המורחבת,
בית יחיעם מחבק אותכם
ומשתתף בצערכם**

גאים ומברכים

הסופרת יעל נאמן היא הזוכה בפרס עגנון

הפרס על סך 40,000 ש"ח לשנת תשפ"ב הוענק למחברת "היינו העתיד" מנימוקי השופטים: "משרטטת מהלך של התחקות אחר מה שהיה ואיננו עוד" השופטים בלהה בן אליהו, שחר מריו מרדכי וד"ר יהונתן ורדי כתבו בנימוקיהם כי: "יצירתה של נאמן מגלמת מארג נדיר וחד-פעמי של אמנות מלאכת הסיפור עם התחבטות הסופרת בשאלת הצורך לספר".

בנימוקיהם כתבו השופטים כי "בשמות שניים מספריה, 'היינו העתיד' ו'היה היתה', מוטה השורש ה.ג.ה שלוש פעמים; ולא בכדי. נאמן משרטטת מהלך של התחקות אחר מה שהיה ואיננו עוד, לעיתים תוך כדי קבלת הכרעה ספרותית בשאלות אתיות. הקונפליקט הזה, באשר לכתיבה או אי-כתיבה, מתבטא גם בדרכה הספרותית, שכן החלה לפרסם סמוך לגיל 40."

עוד כתבו השופטים כי "נאמן פורצת דרכים בכתיבתה ומשלבת בין סיפורת, מסה, ממואר ותיעוד, כך שהיא בוראת מעין ז'אנר חדש אשר לו שפה חדשה וקול מובחן וייחודי. במוקד יצירתה של נאמן עומדת פורענות, ודומה שעל המאזניים ניצבים ייסורי הכתיבה מזה ואהבת הספרות מזה; והם שווי משקל."

יעל נאמן נולדה בשנת 1960 בקיבוץ יחיעם, עזבה לתל אביב בגיל 20 וחיה שם מאז. למדה ספרות כללית ופילוסופיה באוניברסיטת תל אביב ועבדה כעורכת בעיתונים ובהוצאות לאור. בשנת 2011 פרסמה את רומן הביכורים שלה "היינו העתיד" (אחוזת בית), בשנת 2013 פרסמה את ספר הסיפורים "כתובת אש" (כתר) ובשנת 2018 ראה אור ספרה האחרון עד כה "היה היתה" (אחוזת בית).

עמוס עגנון מעניק ליעל את הפרס

ב-2015 זכתה יעל בפרס ראש הממשלה לסופרים עבריים. באותה שנה זכתה גם במילגת קרן פולברייט לסופרים. פרס עגנון על סך 40,000 ש"ח מוענק לסופר/ת שפרסמו שני ספרים ומעלה שזכו להכרה, ומטרתו לעודד את המשך הכתיבה האיכותית בעברית. הפרס מוענק מטעם בית עגנון ועיריית ירושלים. בין הזוכים בפרס בשנים האחרונות: יניב איצקוביץ', חיים באר, סמי מיכאל, לאה איני ואסף ענברי.
גאים בך ומצפים לספר הבא!

להלל גור וליהודית
שפע ברכות ואיחולים לנישואי
נועם גור עם מנון
באוסטרליה הרחוקה

ברכות ואיחולים לכל המשפחה להולדת
ועל

הרבה בריאות, כוח ונחת

משתתפים בצערה

של יפעת רדל

וכל המשפחה

על מות האב

בנימין טלקר ז"ל

יהודית שירוני

ובני ביתך

משתתפים בצערכם

על מות האב

חוסרבי יצחק ז"ל

ינוח בשלום על משכבו

משולחנו של רז דגן

בין החגים

כמו בכל שנה, לקראת תום החורף, אנחנו מתחילים בהכנות לשנה החדשה, מלאת האירועים והפעילויות.

הסנונית הראשונה מגיעה בדמות יום הנטיעות הגדול, יום שישי, 25.2. כידוע עקב הגל החמישי לא קיימנו את המסורת השנתית, אבל אצלנו לא אומרים נואש ונטיעת עצים, כמו מסורת, הינה דבר מבורך. בואו בהמוניכם! (פרטים במודעות בעמודים הבאים).

אם יום הנטיעות הוא הסנונית, אזי מסיבת פורים היא הנשר הגדול. הוועדות כבר החלו להתכנס בכדי לתכנן את נשפי הפורים וממידע פנימי שקיבלתי, יש למה לחכות....

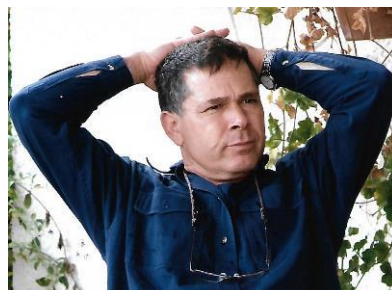
ואם בוועדות עסקינן, אז אני קורא מפה לכל החברות והחברים: בואו לקחת חלק בתכנון והפקת אירועי התרבות בקיבוץ. נשמח למוחות קדחתניים, ידיים עובדות ונפש מיוסרת. ההרשמה בעיצומה ומי שמעוניין/ת להגיע שיצור איתי קשר.

דבר אחרון ומרענן שאשמח להעלות על נס הוא חוג הכדורגל למבוגרים, שמתקיים כבר 4 חודשים, בכל יום שלישי במגרש הקט-רגל ליד הבריכה. מפגש של ספורט וחברים הינו תמיד דבר מבורך ומכאן נשלח ברכת 'חזק' למשתתפים.

למעוניינים להצטרף ולקבלת פרטים נוספים אודות המבצע נא צרו קשר עם צביקה שטיין, מרכז החוג והסקאוט הראשי.

טקס נטיעת חלקת אלונים
לזכר אהוד ארגמן ז"ל

ביום שישי, 25.2.22 בשעה 13:00

על יד בית העלמין בקיבוץ יחיעם

בשיתוף קהילת יחיעם וחברי הצוות של אהוד

מתקופת השירות הצבאי

בשעה 14:00 במועדון לחבר

מפגש רעים

דברים לזכר אהוד

נטיעות החורשה החדשה

שישי 25/2

13:00

בחורשה הסמוכה לבית הקברות

הכינו מכושים, מיתחו שרירים
ובואו מבוגרים צעירים וטף לאירוע
נטיעות גדול ומרגש, מלא באדמה
וסמל לצמיחה

